

Reguła Rycerska

Stan rycerski zakonem wszystkiego rycerstwa jest, gdzie zakon ów jednaki jako i powołanie jego jedne źródła w wierze świętej mające.

W służbie stanu swojego rycerze braćmi są, a braterstwo owe, siłę i dumę rodzące, źródłem czci i honoru rycerskiego się stawa. Jakoż nie ma godniejszego stanu ludzkiego serca i ducha, któryby bardziej powołany był w płodności swojej: zacność rodzić, miłość ojczyzny krzepić i sumiennosc powołania swego sprawować.

Bo też wiadomym jest, iż człowiek dumny, honorem się kierujący, szacunku dla siebie potrzebuje i by na ten szacunek zasłużyć w życiu swoim wedle zasad reguły świętej rycerskiej podąża.

Przeto winien rycerz pamiętać kim jest i zważać na to co jego stan oznacza, pomnieć, że komu więcej poruczono od tego więcej wymagać będą.

Pragnąc tedy by czystość ducha i godność, po wsze czasy, w stanie naszym rycerskim pozostawały, świętą regułę rycerską niniejszym spisujemy.

Trzy są rycerza przymioty święte:

- czystość w miłości i prawdzie
- cześć rycerska moc uczynku rodząca
- sprawność orężna, ku obronie słabych i przestrodze niesprawiedliwych

O sposobach czynienia, by prawym rycerzem zostać:

O żywocie:

- człeka wszelakiego szanować,
- miłość w sercu nosić,
- prawdę sercem i usty wyznawać,
- dobra i prawości przed złem i niesprawiedliwością bronić,
- słowu danemu wiernym być,
- zapalczywości nie mieć, gniewu nierozważnym uczynkiem nie wykonywać,
- zważać na dumę rycerską by pychą nie została splamiona,
- nigdy, jako żyw, pleców swoich wrogowi nie ukazywać;

O służbie:

- ducha swego i ciało doskonalić, w wierności powołaniu swemu pozostawać,
- ciało swe w sprawności trzymać, być zawsze do broni gotowym,
- majątek swój pomnażać i w należyтым porządku trzymać, by godnie w pole wystąpić, gdy zajdzie potrzeba,
- w miłosierdziu swoim hojnym być, w złej przygodzie uczynkiem i majątkiem wspomagać;

O porządku:

- przeczek nie miłować,
- ze skłóconymi pojednać się przed słońca zachodem,
- rozkazaniu starszego we wszystkim być posłusznym,
- oczu nie zamykać na grzechy występnych braci, lecz ku ich naprawie podążać, •
- nie być winu ponad miarę oddanym, umysł w trzeźwości trzymać, • do
- przyzwoitości się wdrażać, słów Złego w zwyczaju nie naśladować, • oręza
- pochopnie nie dobywać, w stanie gotowości utrzymywać.